Četrta božja zapoved

22 Rečem Jaz: «Nihče, ki Me pozna in kliče v srcu in zaupa v moč Mojega imena, nikoli ne bo osramočen in oškodovan; o tem si lahko povsem prepričana! Zdaj pa sedimo k mizi in jejmo, ker je pripravljeno

211. Razlaga četrte božje zapovedi

1 Nato vsi hitro sedemo k mizi in použijemo obed. Med jedjo tokrat nismo govorili; po zaužitem vinu pa se je družba prav razživela. Poleg mize, kjer sem sedel s Cirenijem, Kornelijem, Faustom in z Julijem, s Svojimi učenci, z Ebalom, Jaro, s Kisjonahom, Filipoldom, z Ouranom, s Heleno, z Mataelom in njegovimi tovariši, z nadangelom Rafaelom in dečkom Jozuetom, je bila postavljena nova miza za Perzijce; vsi drugi že znani gostje so sedeli pri zanj pripravljenih mizah, kot je znano, glede na to, da so družbeno sodili skupaj.
2 Vsi pa so se čudili, da je bilo po tako silnem viharju prijetno topel večer, in še posebno še povsem suhim tlem, nad katerimi je še pred nekaj urami stala voda več čevljev visoko. Ouran Me je vprašal, kako bo s prenočiščem za toliko ljudi. Kolikor jih sprejmejo njegovi šotori jih rad sprejme; toda ker je treba prenočiti več sto ljudi, njegovi šotori še zdaleč ne zadoščajo!
3 Rekel sem: «Prijatelj! Adam in njegovi prvi potomci niso imeli niti šotorov niti koč, kaj šele udobno opremljenih hiš; zemljina tla in senčno drevo jim je bilo vse, in veliko noči so počivali pod milim nebom in bili zdravi in močni. Niti oblačila si niso znali narediti; z vencem figovih listov so si pokrili sram, to je bilo njihovo edino oblačilo, in vsi so dočakali več sto let! Zdaj pa so ljudje iznašli vse življenjsko udobje in so si namesto izgubljenega zemeljskega raja ustvarili več sto tisoč drugih, in glej, sto let je postala čudežna starost!
4 Glej, tega je krivo pomehkuženje ljudi, ki se tako sami odtujujejo naravi tega nebesnega telesa, namenjenega temu, da ljudi nosi in preživlja in jih ohranja krepke in zdrave!
5 Zato Moj Ouran, ne bodi zaskrbljen zaradi prenočišča številnih gostov; dobra in zdrava tla bodo vse dobro prenočila! Kogar premaga spanec, dobro počiva tudi na kamnitih blazini; če ga moti kamen pod glavo, tedaj pač ni utrujen in preveč potreben počitka, in lahko spet vstane ter gre delat!
6 Mehke postelje ljudi pomehkužijo in njihovim udom jemljejo potrebno moč, in dolg spanec slabi dušo in telesne mišice. Človekova narava je kot dojenček, ki ga nič ne hrani tako dobro kot materine prsi; in tisti otroci,ki so dolgo dobivali hrano iz prsi krepke matere – vzemimo, da je prav tako naravno zdrava in nepokvarjena, kakor je bila Eva -, bodo silno močni in boj z levom jih ne bo utrudil.
7 Prav tako pomeni tudi narava te zemlje resnične materine prsi za ljudi, če se od nje ne oddaljujejo z vsakovrstnim nepotrebnim pomehkuženjem. Če pa se ljudje enkrat oddaljijo od teh velikih materinih prsi in se ločijo od njihovega krepilnega vpliva,

potem se jim tedaj, ko pridejo do njenih prsi z mlekom, zgodi kakor odraslemu človeku, če bi pil materino mleko. Zagnusilo se mu bo tako, da bo bruhal. Kar ga je kot otroka krepilo in najbolje hranilo, ga bo, kot moža, zdavnaj odraslega materinim prsim, naredilo bolnega in mu oslabilo želodec.
8 Človek pač ne more zmeraj piti moči in naravnega življenja za svoje mišice iz materinih prsi; toda od prsi matere zemlje se ne sme preveč oddaljiti, če hoče biti telesno zdrav, močan in dočakati starost.
9 Mojzes je rekel: «Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji!« S tem Mojzes ni označil samo telesnega očeta in rodne matere, temveč prav tako tudi zemljo in njeno moč, ki neprenehoma poraja novo življenje. Tudi njej človek ne sme obrniti hrbta, temveč jo mora z dejanji zelo spoštovati, in bo za to telesno prejel tisti blagoslov, ki ga je obljubil Mojzes. Spoštovanje telesnega očeta in matere je dobro in potrebno, kjer so takšne razmere, in tudi primerno; toda če je to, kar je Mojzes obljubil, Božja beseda, tedaj mora imeti tudi podobno kot sončna svetloba najsplošnejši učinek, ki se ga z ničemer ne da prekiniti!
10 Če pa je Mojzesova obljuba omejena samo na to, da lahko dolgo in dobro življenje pričakujejo le tisti,ki spoštujejo svoje telesne starše, potem je očitno slabo za tiste, ki so neredko že v zibelki izgubili starše in so jih potem vzgajali povsem tuji ljudje! Kako naj ti spoštujejo svoje prave starše?!
11 Pogosto najdejo veliko otrok na poteh in cestah; brezsrčne matere so jih v svoji pohotnosti spočele in kmalu po rojstvu nekje izpostavile. Takšne najdenčke poberejo in oskrbijo čuteči in usmiljeni ljudje; tem dobrotnikom so potem tudi dolžni ljubezen in spoštovanje. Mojzes ne govori o takšnih nadomestnih starših, temveč samo o pravih!
12 Vendar pa dobro vzgojeni najdenčki svojih resničnih staršev ne morejo spoštovati, ker jih prvič, sploh ne poznajo, in drugič, četudi bi jih spoznali, pred Bogom in ljudmi resnično ne bi imeli nobene obveznosti, da bi morali spoštovati njih, ki so ga v grešni pohoto spočeli, in ko je bil rojen, takoj izpostavili smrti. Ker pa tak človek potem po Mojzesu svojih resničnih staršev ne more ljubiti in spoštovati, torej ne bi imel pravice do Mojzesovih obljub? O, ta stvar bi bila tedaj zares lepa in bi kot najmodrejša Božja beseda strašno lepo delovala!
13 Dalje so tudi starši, ki vzgajajo svoje otroke k temu, kar lahko imenujemo slabo. Že v zibelki jim vsadijo satanski napuh in jih učijo biti do vsakega trd in brezčuten; takšni tigrovski starši že zgodaj učijo otroke drznosti, lažnivosti in sleparstva! Naj bi Mojzes določil svoje dobra obljube tudi za takšne otroke, ki svoje starše častijo z vso zlobo in hudobijo, ker to starši hočejo od svojih?
14 Le kaj so otroci tatov, roparjev in morilcev dolžni svojim resničnim staršem?

Lahko jih seveda častijo samo s tem, da so kar se da popolno to kar so njihovi starši in tudi čim bolj počnejo to, kar so počeli in s čimer se ti še vedno ukvarjajo, torej: s tatvino, z ropom in umorom tujih popotnikov! - ali se lahko Mojzesova obljuba učinkovito prenese tudi na te otroke?
15 Že zdrava pamet pove, da bi bila tako razumljena Mojzesova obljuba z zapovedjo vred prava sramota za Božjo modrost! Kako more nadvse modri Bog dati zapoved, po kateri bi bil tudi v mesu utelešeni angelski duh dolžan ljubezen in spoštovanje staršem, ki sta prešla v meso iz najnižjega pekla?!
16 Vidiš,da bi bila Mojzesova zapoved, če bi jo gledali iz tega zornega kota, največji in najhujši nesmisel!
17 Po eni strani je torej jasno in več kot dokazano, da je vse, kar je Mojzes govoril in določil, čista Božja beseda in zato ne more nikoli vsebovati kakega nesmisla; po drugi strani pa, če razlagamo in gledamo na Mojzesovo postavo po starem, neumno, tako kot so jo razlagali doslej, mora vsak pameten človek presoditi, da je nesmiselna.
18 Kaj je krivo, da mora biti Mojzesova postava, kakor smo jo poznali doslej, nesmiselna, kljub čisto Božjem izvoru? Vzrok za to je silno nerazumevanje tega, kar je Mojzes s to zapovedjo v resnici hotel povedati; splošni starševski par - velika Božja narava, namreč zemlja - tj. za človeške rodove ustvarjeno nebesno telo kot oče, in naročje narave, iz katerega se neprestano rojevajo brezštevilni otroci vseh vrst in rodov, kot prava mati! Ta prastari starševski par naj torej telesni človek zmeraj časti in spoštuje in naj mu preveč pomehkužen nikoli ne obrne hrbta, tako bo dolgo zdravega telesa in bo tudi dobro živel.
19 Od tega starševskega para se lahko marljivi človek tudi nauči največ dobrega, velikega in resničnega in si iz tega najprej naredi tisto veliko lestev, na kateri je očak Jakob videl nebeške angele hoditi gor in dol. Kdor pridno in zelo resno raziskuje v naravi, bo deležen mnogih blagoslovov v blagor sebi in svojim bratom.
20 Zato se, Moj ljubi Ouran, nikar ne boj, če boš prebil eno noč v naročju svoje stare telesne matere, - zaradi tega te ne bo doletelo nič hudega!«

Jakob Lorber
Velik Janezov evangelij
Knjiga 3